

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

علی ناظر
۲۴ جولای ۲۰۱۸

ام المعارک

فکر کنم ۶ جنوری ۱۹۹۱ بود که صدام حسین به گارد ویژه گفت «جنگی که به آن مشغول هستید مادر تمام نبرد هاست [ام المعارک]» (نقل به مضمون).

دیروز حسن روحانی، رئیس دولت جمهوری اسلامی حرفی مشابه خطاب به امریکا می زند: «ما با هیچ کس دعوا و جنگ نداریم اما دشمنان باید خوب بفهمند که جنگ با ایران مادر جنگها و صلح با ایران مادر صلحها است و ما هیچوقت از تهدید نترسیده و در برابر تهدید، تهدید خواهیم کرد. ما اهل تجاوز و تدافع نیستیم و به دنبال بازدارندگی هستیم و بر همین اساس توان ما، توان بازدارندگی است.»

پس از سخنان صدام، آنچه بر سر عراق آمد بر کسی پوشیده نیست. عراق نابود شد، ارتجاع و صهیونیسم و جهانخواران ثروت ملی را به تاراج بردند و ملتی با تاریخچه ای پرافتخار را به خاک و خون کشانده و از هستی بی بهره کردند. ملت شریف عراق هنوز که هنوز است، از اثرات آن جنگ خانمانسوز رنج می برد و روزی نیست که عملیاتی انتحاری خانه و خانواده ای را غمزده نکند.

در آن دوران، چلبی ها و هم اندیشانش بر این موج سوار شده بودند که می شود با جنگ و ویرانی عراق را دوباره ساخت و حکومتی مردمی بر عراق حاکم کرد. عملاً ثابت شد که آنها اشتباه محاسباتی داشتند و در نتیجه عراق را از چنگال دیکتاتوری رها کردند تا به جنگ تاراجگران بیفتد.

شاید ام المعرکه در ایران رخ ندهد، و روحانی برای دلخوش کردن خودش و ترساندن مردم از وقوع جنگ این مانور احمقانه را به کار برده است، ولی اگر در این جملات ایران و ایران کن، حقیقتی نهفته باشد، بر اپوزیسیون سرنگونی طلب است که از وقوع جنگ پیشگیری کنند.

بارها نوشته ام که جنگ، با این ویژگی، همیشه به نفع ارتجاع و جهانخواران است. ایران را برای قرن ها به عقب می راند، و هرآنچه از آن تولید شود نه به نفع ملت و نه در راستای اهداف آزادیخواهان سرنگونی طلبان دموکرات است. متأسفانه بخشی از فعالان سیاسی که تمام راه ها را پیموده ولی نتوانسته اند جمهوری اسلامی را ساقط کنند، به این نتیجه گیری ستراتیژیک رسیده اند که تغییر از جنس کودتای ۲۸ مرداد ولی به شکل جنگی که جهانخواران حامی آن باشند بهتر از طولانی شدن پروسه سرنگونی، اما به دست توانای خلق ستمدیده ایران است.

به نظر من، این نظر نه تنها غلط است بلکه جاده صاف کن برای نفوذ دائمی تروریسم، تاراج ثروت ملی، و بی نتیجه کردن مبارزات آزادیخواهان صد سال اخیر است. تکیه به بیگانه، به هر دلیل و با هر بهانه ای خیانت به آرمان و اصولی است که پیشکسوتان تمام سازمانهای انقلابی و رادیکال پایه ریزی کرده اند. سکوت سازمانهای سیاسی در قبال موضعگیری های شخصیتهایی چون جان بولتون از یک سو و حسن روحانی از سوی دیگر و یا موضعگیری علیه یکی اما سکوت در برابر دیگری، یک موضع زبون و وطن فروشانه است که تاریخ آن را فراموش نخواهد کرد.

نه به جنگ، نه به دخالت بیگانه، سرنگون باد نظام اسلامی به دست توانای مردم ستمدیده ایران، یک شعار نیست، یک بایست است که هر نهادی باید علنا خود را به آن متعهد کند. اولین گام محکوم کردن مواضع جان بولتون و پمپئو و حسن روحانی و قاسم سلیمانی و علی خامنه ای است.

شاد باشید

علی ناظر

منبع: سایت دیدگاه